

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Student/ka:	Bc. Quang Hieu CHU
Studijní program:	Učitelství pro SŠ
Studijní obor:	Učitelství HV-ČJ
Téma diplomové práce:	Hry s hudbou a techniky muzikoterapie ve výuce hudební výchovy na gymnáziu
Vedoucí práce:	Doc. PaedDr. Miloš Kodejška, CSc.
Oponent práce:	Prof. PhDr. MgA. Jan Vičar, CSc.
Akademický rok:	2021/2022

Koncepce práce a její struktura:

Název spisu neodpovídá obsahu spisu, a to zejména obsahu jeho teoretické části. Jako sporné se mi jeví zahrnutí tematiky diplomantovy bakalářské práce o muzikoterapii do práce diplomové. Podstatná část spisu je hudební všehočutí bez jasné vazby na titul diplomové práce. Diplomant klade na své bedra úkol pojednat o mimořádně široké tematice hudebně pedagogické, hudebně psychologické a muzikoterapeutické.

Obsahová stránka:

Prosim o vyjasnění níže uvedených výtek a otázek během obhajoby.

Pisatel se již úvodu dopouští řady nepřesností a schematických zjednodušení plynoucích z rozličného pojmání „hudby“ a pojednávaného tématu v historii, v různých kulturních okruzích a v rozličných teoretických koncepcích. Přitom přirozeně vyvstávají otázky typu:

Co je dle pisatele (podle představitelů současné české hudební výchovy) **hudbou** (dokonce kvalitní hudbou)? A co tedy má být v současnosti obsahem cílené hudební výchovy (muzikoterapie?) na gymnáziu? Tóny? Zvuky? Pythagorejské pokusy na monochordu? Rituály? Písničky? Píseň lidová? Umělá? Popová? Cizojazyčná? Instrumentální skladby? Instrumentované tóny? Držené akordy? Elektronické zvuky? Zvukové objekty? Metro-rytmická schémata? Elementární hudební formy? Atd. atd.

Je hudba (konkrétní hudební útvary) v procesu hudební výchovy pojímána jako „**hra sama o sobě**“, anebo bude diplomová práce pojednávat o „**hraní si s hudbou**“ (s hudebními útvary)? Nejasnost pojetí a stanovisek prostupuje celou diplomovou práci. Mnohá konstatování jsou v textu sice správná a pravdivá, ale ve své obecnosti dospívají až na úroveň nicneříkajících frází. Slovo „hudba“ se v autorově pojetí stává zaklínadlem, a zároveň vyprázdněným pojmem.

Autor parafrázuje a parafrázuje a parafrázuje (svou dostupnou) literaturu. Je tento spis pojednáním o muzikoterapii v léčebném ústavu? Nebo o hudební výchově mládeže na

gymnáziu? Má být příspěvkem k obecné teorii hry? Nebo pojednáním o psychologii člověka? O ontogenezi lidské psychiky? O psychologii dítěte? [Viz např. podkapitola Osobnost a osobnostní integrita. Opravdu je nutné pojednávat podrobně o typologii *cholerik, sangvinik, flegmatik a melancholik*? Nebo do spisu vkládat celé odstavce typu „1.2.3 Charakter. Charakter tvoří souhrn vlastností, které souvisejí s morálkou jedince. Jde o principy, kterými se řídí a hodnoty, na kterých mu záleží. Charakter není vrozený, je osvojován interiorizací požadavků okolí, se kterými se ztotožnil. Okolí do jedince „nevkládá“ své zásady, ale charakter si utváří sám jedinec, který své mravní zásady a princip spoluutváří. U dítěte se na vývoji charakteru podílí hlavně socializace a edukace. Dítě je ovlivňováno tím, jak se okolí (rodina, spolužáci, pedagogové, média) staví k tomu, co je správné a žádoucí; jak prosazují respektování pravidel a dodržování zásad.“?]

Proč jsou v práci o **výuce hudební výchovy na gymnáziu** obšírně uváděny závěry České školní inspekce (ČŠI) s názvem Podpora rozvoje žáků základních škol ve vzdělávací oblasti umění a kultura z roku 2020? A pokud ano, nemá být v názvu spisu uvedeno na „**osmiletém (šestiletém) gymnáziu**“?

Chápu a respektuji, že se autor při psaní diplomové práce v leccems poučil, ale bylo nutné to všechno vkládat do většiny jejích řádků?

Chatrná je „**Praktická část**“, která má podobu pouhých cca 6-7 normostran a několika připojených tabulek. Za spornou považuji už základní tezi, že standardní školskou hudební výchovu (máme), či „můžeme rozšířit... dokonce o léčivý aspekt.“ Smysl provedeného výzkumu jsem asi nepochopil – a nějaké závěry nebo doporučení z něj plynoucí jsem nikde nenašel. Očekával bych v této kapitole (v těžišti spisu!) alespoň nějaké „**hraní si s hudbou**“. Jaký smysl má ptát se žáků uvedeným způsobem, co si myslí o muzikoterapii? A konstatování, že většině studentů se líbilo při hudbě malovat si obrázky, mne odborně opravdu nepřesvědčují. Zná autor metodologii českých (světových) hudebně psychologických (muzikoterapeutických; sociologických) výzkumů?

Jazyková stránka:

Jazykový styl je srozumitelný. Čtenář se ovšem postupně stále více topí v obecných konstatováních a formulacích.

Formální stránka:

Práce není průběžně stránkována. To je velmi neobvyklé a značně to komplikuje orientaci a oponentovu možnost vypracovat posudek s nezbytnými odkazy na příslušné strany. Autor místy nesprávně cituje a nerozlišuje primární a sekundární zdroje. Alespoň jeden příklad: V hlavním textu se diplomant opírá o autoritu G. W. Allporta, avšak poznámkou 19 přitom odkazuje na publikaci Zdeňka Heluse.

Hodnocení: **Dobře**

V Plzni dne 21. 8. 2022

.....
Prof. PhDr. MgA. Jan Vičar, CSc.